

Klinkklare verzen

herman jee

O, DAT HET VLUG VOORBIJ MAG ZIJN!

Het vuur moet je met olie blussen,
de stormvloed keren met een bres,
verdriet moet je met kolder sussen
en liefde zoeken in de fles.

Je dorst moet je met pekkel lessen,
je honger stillen met venijn,
de oorlog met geslepen messen
en wonden helen met azijn.

*Het nieuwe jaar begon met wijn,
met schransgelagen en jenever,
o, dat het vlug voorbij mag zijn,
dat wens ik jou uit gans mijn lever!*

ACUUT CONSONANTISME

Mein taal-ekzamen was een ware quelling:
ik ben verdomt alweer gesjeesd voor spelling!
Bedrukd tracteer ik heel de tooch een pint,

want wie trakteert en klinkt, die is de klinker;
de mededrinkers zijn de medeklinkers.

BEGRAFENIS

Begravenissen zijn belefenissen
in de ongepaste zin des woords,
de letters v en f zijn hindernissen,
en op het woordje *woords* rijmt enkel *toorts*.

Die toorts droeg ik toen ome Lennart stierf.
Ik liep toen lachend grafwaarts naast de kist
als beste kroegmaat, die de eer verwierf
de vlam te dragen van een humorist

die mij ooit zwoer bij 't zesde glaasje rood
- 't gesprek ging om begraven of cremeren -
dat hij ze beide wilde bij zijn dood:
zijn as moest in zijn graf verteren.

En alle makkers lachten zich een kriek
(soms ook een geuze) bij het open graf
toen ik als eerbetoon een historiek
van al zijn tapkastmoppen gaf.

En toen de vriendenkring applaudisseerde
bracht ik mijn toorts tot bij het zwarte kleed,
dat in de fik schoot en de kist verteerde,
aldus vervullend zijn gezworen eed.

OVERGAVE

Soms schrijf ik verzen om te zwijgen
van iets waarvoor geen schrijven baat,
van iets dat wij steeds gratis krijgen,
al doen wij of het niet bestaat.

Het is dat knagen dat wij voelen
wanneer de klok op vijven staat:
een dood café, met lege stoelen,
nog geen beweging op de straat

en lege glazen, buiten één
halfvol met giftig koolzuurwater,
een ziedend hoofd, een slapend been,
en op de loer een ferme kater.

SCHRIJFWATER

Schrijf ik een boeiend stukje proza
dan nuttig ik een flesje Looza,

en ben ik bezig met theater
dan drink ik menig glaasje water,

maar pleeg ik naarstig poëzie
dan drink ik steevast eau-de-vie.

1.

Wedden voor een pint?: ik stop met drinken,
en 't roken en ook koffie zweer ik af.

Ik weet wel: deze woorden klinken straf,
maar 'k heb beslist niet dieper weg te zinken;
- op dit besluit wil ik met allen klinken.

2.

Dat ik aan deze toog ben blijven plakken,
dat is de schuld van Jo, die rondjes geeft.
Ik heb nog nooit zo'n leuke dag beleefd,
de smaak van geus had ik nooit zó te pakken,
ik denk dat ik een nachtje door ga zakken.

3.

Tot 's ochtends laat in kroegen doorgezakt
- diepzinnigheden lagen voor het rapen -
en zonder eten of besef van tijd
mijn roes de hele middag uitgeslapen.
Nu sta ik op, en neem mijn avontbijt.

Uit *Klinkklare kolder*, een verzameling onuitgegeven light verse.
herman jee, pseudoniem van Herman J. Claeys